Gáborélet

2019 április

Volt tanárunk, Fekete Anikó író lett

A víz világnapja

Fenntarthatósági témahét

Tartalomjegyzék

Húsvét után……..…….…….……..…….3

Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....4

Régen volt, hogy is volt……..5

A hónap sztárja: Fekete Anikó….……..……..……..….6

Gáborosok a nagyvilágban…...…….....8

Búcsúzó tanárunk…….…….…..…..10

A hónap tanulói.……...…….……12

Ti mondtátok; A hónap vicce……..…..…...……...……..13

Aktuális…….……..14

Életképek……. …….…….……...…….16

Gáborélet iskolai folyóirat **2019/4 (VII. évfolyam, 57. szám)**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Mózer Norbert 8.a, Schmálik Boglárka 8.a, Czékmán Zia 8.a, Varga Vivien 7.a, Otschepka Dzsenifer 7.a, Ács Máté 7.a,

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

Húsvét után…

Kedves Gyerekek!

Szép időszakot tudunk magunk mögött. Márciusban megünnepeltük március 15-ét, a víz világnapját és volt fenntarthatósági témahét is. E havi újságunkban ebből láthattok képeket. De ezen kívül a megszokottnál is sikeresebb versenyeredményeiteket is olvashatjátok az „Aktuális" rovatunkban, illetve közülük ketten a hónap tanulói lettek. Újra jelentkezik a Gáborosok a nagyvilágban rovatunk is, ezúttal németországi élményeket olvashattok egy volt diákunk jóvoltából. Egy volt kollégánk, az egykor a Nádasdy utcai épületben éneket tanító Fekete Anikó írói tehetségét bontakoztatja, így meghívták a Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválra is műveivel együtt. Mi pedig interjút kértünk tőle, amit „A hónap sztárja" rovatban olvashattok. De jelentkezik a „Régen volt, hogy is volt..", a „Ti mondtátok", „A hónap vicce" és a „Miért jó Gáboros ifinek lenni" rovatunk is. Sajnos egyik kiváló tanítónk, Buszlai Kati néni nyugdíjba vonult, így most kivételesen „Búcsúzó tanárunk" rovat lett „A hónap tanára" rovatból, ahol Kati néni feleleveníti legszebb emlékeit az iskolánkról. Már túl vagyunk a Húsvéton és a tavaszi szüneten, de még van egy kis idő a nyári szünidőig. Mi a Gáborélet 57. számával próbáljuk fenntartani lelkesedéseteket és jókedveteket a szünet előtti utolsó hónapokra.

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Máté Dániel

2017-ben végeztem az iskolában. Jelenleg a Budapest Baptista Gimnázium sport osztályában tanulok, mivel már 10 éve jégkorongozom, és úgy döntöttem, hogy a későbbiekben komolyabban is szeretnék foglalkozni ezzel a sporttal.

Már a felső osztály elején érdekelt az ifi, akkor elhatároztam, hogy ha lesz rá lehetőség, én is az leszek. Mint ez később kiderült, természetesen volt erre lehetőség. Emellett azért is lettem ifi, mert nagyon jó volt az osztályom, és a társaság is szuper volt, és jó visszajárni és beszélgetni velük.

Az első ifis évemben szinte minden ifi gyűlésen és sulis rendezvényen ott voltam. Nagyon élveztem ezeket, persze nagyon igyekeztem is, mert tudtam, hogy csak azokat viszik a kis ifik közül nyáron táborba, akik egész évben segítettek és részt vettek minden rendezvényen. Szerencsére én is mehettem a táborba. Ifiként sokat kellett dolgozni, de számítottam erre, és így is szerintem a legjobb táborom volt. Ebben az évben sajnos sokkal kevesebbet tudtam ifikre járni, mivel sokkal több edzésem és meccsem is volt az idei szezonban, de szerintem így is eléggé igyekeztem.

Összességében szerintem nagyon jó dolog az ifi.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Dávid Imre, a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1982-1990 között jártam ide, és Szabó Erzsi néni volt az osztályfőnököm.

Mennyiben volt más akkoriban a tanítás és az iskola, mint most?

Akkor még nem volt iskolaválasztási lehetőség, nem voltak 6 és 8 osztályos gimnáziumok, szakos osztályok se nagyon. Abban az időben, amikor ide jártam, az oktatásban a szocializmus volt a legmeghatározóbb. Lehettem kisdobos és úttörő is. A felső tagozaton elkezdett megjelenni a matekos osztály, de eleinte a szakkörök voltak jellemzőek.

Milyen emlékezetes tanításon kívüli események voltak akkoriban?

Számomra a legemlékezetesebb események a Gábor táborok voltak. Két helyre lehetett menni: Bélapátfalvára és Káptalanfüredre. A kedvencem Bélapátfalva volt a Bükkben, az erdős környezetével, a természeti szépségeivel. Szerettem a vadászregényeket, a fákat, a romantikát, így számomra ez mindig nagy élmény volt.

Mely tanáraira gondol vissza szívesen?

Mindegyik tanárom közel áll hozzám, de a legkiemelkedőbb Szabó Erzsi néni. Erzsi néni a magyart tanította nekem, ami a kedvenc tantárgyam volt. Nagy részben az ő érdeme az, hogy az újságírói pálya mellett döntöttem.

Miért szeretett ide járni?

Azért, mert jó volt a közösség, kedvesek voltak a tanárok, és jók voltak a programok.

Mózer Norbert (8.a)

A hónap sztárja:

Fekete Anikó

Iskolánk Nádasdy utcai épületének korábbi énektanára egyre sikeresebb karriert tudhat be különböző területeken. Igazán ambiciózus, ezáltal a sikerek és már a hírnév sem marad el. Hol videóinterjúkat készítenek vele a színjátszásról, hol folyóiratokba publikál, nemrég pedig meghívták a 26. Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválra, mint írót. Mert bizony már nem egy könyve megjelent, és mind valamilyen szinten az oktatást szolgálja. Készséggel adott interjút nekünk ezen apropóból.

Mikor gondolt először arra, hogy könyvet fog írni?

Sohasem terveztem, hogy könyvet fogok írni. Első kötetem egy játékgyűjtemény, mely 400 drámajátékot, színházi feladatokat tartalmaz, további beszéd- és mozgásfejlesztő gyakorlatokkal. Szerintem grafomán vagyok, mert mindent leírok és szeretek is rögzíteni. Tanulmányaim során is ezt tettem: hogy ne vesszen el egy-egy feladat, rögzítettem azokat. Aztán egy véletlen folytán megkerestek, hogy szívesen kiadnák az írásom. Ekkor jobban össze kellett azért rendezni, szerkeszteni, s végül elkészült a könyv. A második kötet újabb megkeresés eredménye volt. Persze volt ötletem a témára, az már ének- és hangképzésben ad módszertani segítséget. A harmadik kötetem kiadására magam kérdeztem rá a kiadótól. Az egy interjúkötet, amely a diákszínjátszás régmúlt és jelenlegi helyzetét vizsgálja. Most készülő negyedik kötetem pedig kreatív zenei gyakorlatokat fog tartalmazni.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Színésznő szerettem volna lenni. Nagyon sok különórára jártam gyerekként. Minden nap volt valami: kórus, zongoraóra, színjátszókör, kosárlabda, sűrű időközönként pedig vers- és prózamondó versenyekre jártam.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Gyerekként és középiskolásként is nagyon szerettem a magyarórákat. Kedveltem a tanáraimat, mert érdekesen és

figyelemfelkeltően tanítottak. Örömmel hallgattam őket. A tesi és énekórákat is nagyon szerettem, talán azért, mert gyakorlatorientált feladatok voltak.

Hogyan jutott el hozzánk tanítani, és milyen emlékei vannak iskolánkról?

Egy véletlen folytán kezdtem el a Kispesti Gábor Áron Általános Iskolában tanítani. Épp akkor végeztem az egyetemen, és munkát kerestem. Találtam egy pályázati kiírást, így jelentkeztem. Szerencsére nagyon elevenek a diákok ebben iskolában, ezt szerettem, mert szerintem ez frissességet ad a helynek. Az osztályokat tanítva sohasem unatkoztam, mindig történt valami, noha nem mindig az aktuális tananyag okán. A kollégák mind közvetlenek voltak velem, bármit kérdeztem, szívesen válaszoltak, s ha nem is tudtak segíteni, de ajánlottak mást, aki biztosan járatos volt a felmerülő kérdésekben.

Mivel foglalkozott/foglalkozik mióta elment iskolánkból?

Amikor eljöttem az iskolából, egy nagyon izgalmas projektbe hívtak egy évre, melyben pedagógusok munkáját tudtam segíteni, valamint a drámapedagógia területén végeztünk fejlesztő munkát az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet által. Mikor véget ért a projekt, meghívtak a Nemes Nagy Ágnes Művészeti Szakgimnáziumba ének- és hangképzés, kreatív zene tanárnak. Mivel az alapvető profilomba tartozik a színház és a középiskolás korosztály, elvállaltam. Jelenleg is itt tanítok. Mellette az ELTE BTK Művészetközvetítő és Zenei Intézetben tartok kreatív zene szemináriumot leendő ének-zene tanároknak. S egy félév erejéig idén tavasszal Kortárs európai színház és dráma órát is tanítok a Károli Gáspár Református Egyetem BTK Színháztudomány szakos hallgatói számára. Már akkor is vezettem a MégIs Társulatot, mikor a Gábor Áronban dolgoztam, s 2013 óta az Országos Diákszínjátszó Egyesület választmányát erősítem.

Mit tart legnagyobb szakmai sikerének?

Nagyon izgalmas a kérdés, de sajnos nem tudnék semmit sem kiemelni, mert az utóbbi 17 évben nagyon sok minden történt velem, ami a szakmai előrehaladásomat segítette. Amikor hatni tudok valakire, az nagyon jó érzéssel tölt el. Szeretem egy-egy zenei játékkal vagy drámajátékkal feloldani a résztvevőket, és nagy örömmel tölt el, amikor hálásak ezért, mert akkor azt érzem, hogy volt értelme belefogni. Sikernek élem meg, amikor egy-egy helyzetben közösségben érezhetem magam, és azt tapasztalom, hogy mindenki egy közös célért küzd.

Milyen ambíciói, tervei vannak a jövőben?

Egyre jobban érdekel az egyetemi tanítás, mert szeretném, ha a szakmámban módszertani előrelépés menne végbe. Szeretnék segíteni a leendő pedagógusoknak.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Azt kívánom, hogy mindenki megtalálja a megfelelő utat a saját boldogságához anélkül, hogy azzal másoknak fájdalmat okozna.

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Dávid Imre – Németország

Mikor jártál az iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

1982-1990 jártam ide, elsőtől egészen a ballagásig. Szabó Erzsébet volt az osztályfőnököm, és a kedvenc tanárom, is egyben, aki most már igazgató is. Magyart tanított nekem, amit nagyon szerettem, és jól is ment. Erzsi néni volt a legmeghatározóbb személy számomra, az ő érdeme, hogy újságíró lett belőlem.

Milyen emlékeid, élményeid vannak az iskolánkról?

A kisdobos és úttörő programokat szerettem, és a Bélapátfalván megrendezett Gábor Tábor volt a legnagyobb kedvencem. A bélapátfalvai tábor a Bükkben volt. Maga a hely, egy hatalmas nagy erdős terület, számháborút és még sok jó programot rendeztek itt. Közel áll hozzám a természet, főleg az erdős részek, ezért ez különleges hely volt nekem. Nagyon jól éreztem itt magam.

Hogyan jutottál el a Gábor iskolából külföldre, azaz mi a te élettörténeted?

Franciaországba jutottam ki először, azon belül Párizsba. Egy nagy szerelmemhez jártam oda, és végül oda is költöztem. Itt angol nyelven kommunikáltam, és egy amerikai negyedben laktam. Párizs az egyik

legnagyobb hagyományokkal rendelkező nyugati ország, kulturális szempontból lenyűgöző, és romantikus vonzata se elhanyagolható, és nagy a jólét is. Ezen kívül voltam Németországban, Berlinben ami a kedvenc városom lett. A kelet-berlini környék építészeti stílusa Budapesthez hasonló. Az emberek nyitottsága és az ottani életforma közel áll hozzám, ezért is szeretem ezt a helyet legjobban. Voltam még Isztambulban, Jordániában, Krakkóban. Most Afrikának az afrikai részére szeretnék eljutni, tervezek egy ghánai utazást.

Mivel foglalkozol?

Újságíró vagyok, a munkámnak köszönhetően sok helyen járhatok, amit élvezek. Annak ellenére, hogy külföldön éltem, magyar lapoknak írtam és írok cikkeket. A munkakörömbe tartozik a gazdasági, szociális és belpolitikai hírek közszemlére tétele. Először az Internet to nevű magyar internetes oldalnál dolgoztam. Később ezeknek a lapoknak is írtam: 24.hu, HVG, Kreatív magazin, Computer World és most a Nők lapja cafénak dolgozom. A legjobban azt szeretem a munkámban, hogy megismerhetek újabb és újabb embereket és különböző helyeket.

Miben más Németország, mint Magyarország?

Legfőképp abban, hogy nagyon nyitottak az emberek, nem olyan drága az ott élés, és a megélhetés is jó. Kikapcsolódni többször is voltam Kelet-Berlinben. Elsősorban az emberek miatt lett a kedvenc helyem. Amikor legelőször voltam arra kikapcsolódni, még csak a házat vettem át, de már a szomszédjaim közös bulira hívtak. Senkit se ismertem, és ez kölcsönös volt. Pörgős, pezsgő élet van ezen a helyen, fiatalok számára szerintem a legideálisabb.

Mint más, külföldi mentalitást felvett ember, milyen tanácsaid lennének a mai diákoknak?

Erősítsék azt az oldalukat, amelyik az erősségük! Tanuljanak meg tanulni! Olyan karriert válasszon mindenki magának, ami örömet okoz neki! Fontosnak tartom, hogy ha tehetik, akkor lássanak világot, és ismerkedjenek meg a különféle kultúrákkal és vallásokkal, mert ettől fog tágulni a látókörük és javulni a nyelvtudásuk.

Mózer Norbert (8.a)

Búcsúzó tanárunk:

Buszlai Béláné

- Kati néni nyugdíjba vonul…

Iskolánk Nádasdy utcai épületének egyik ikonikus alakja ment nyugdíjba az elmúlt hónapban. Élete nagy részét ebben az iskolában töltötte, hisz diákként is itt tanult. Kati néni személye összefonódott az iskolával, kedvessége, szeretete, végsőkig kitartó lelkesedése nagyon fog hiányozni.

1. Mikor került az iskolába, és miért épp ezt a sulit választotta?

1984 szeptemberében (5 év gyáli tanítás után) kerültem egykori iskolámba. Sok-sok év után belépni olyan volt, mintha az ember a régi „otthonába” érkezne. Ismertem a hely minden zeg-zugát, rengeteg emlék kötött ehhez az iskolához. Szívesen kezdtem meg a munkát, bár eleinte nagyon furcsa érzéssel töltött el, hogy hajdani, szeretett tanáraim kollégája lehettem.

2. Mi a legszebb emléke az iskoláról?

A karácsonyi készülődések, valamint a hittan-táborok. Még pályakezdő gyáli éveim alatt döbbentem meg egyszer, mikor az egyik kisfiúról kiderült, hogy az osztálykarácsony volt számára az egyetlen karácsony, nehéz sorsa miatt az otthoni ünnep nem adatott meg neki. Ekkor határoztam el, hogy amíg tanítok, egyetlen évben sem maradhat el a közös iskolai karácsony. A régi jókais épületben betlehemes játékokat, pásztorjátékokat, a közeli Kispesti Jézus Szíve Plébánián karácsonyi koncerteket szerveztem a tanulóknak. Az iskolaösszevonás után számos évig tanultuk az újabb és újabb darabokat, beleszőve karácsony „gyökerét”. Tetszett, hogy szívesen vártuk a tanulók szüleit, nagyszüleit, a meghívott vendégeket. A hittanos gyerekek táborát közel 15 éven keresztül szerveztem a Kispesti Jézus Szíve Plébánián többnyire tanítványaimnak, ahol a lelki tanítás mellett hagyományőrzéssel, tánctanítással,

kézművességgel és környezetvédelemmel gazdagítottuk programjainkat. Fontos szempont volt, hogy a megszerzett tudás, tapasztalat az életüket formáló erővé alakuljon át a gyermekekben. Segítőim a középiskolás és egyetemista hallgatók voltak, akik közül többen régi tanítványaimként jártak vissza táborozni. Közülük néhányan szintén tanítanak.

3. Miért szeretett itt tanítani?

Mert éreztem, hogy nagy szükség van rám. Sok gyermek, akik vágyták az őszinte beszélgetést, vágyták a segítséget a nehéz helyzetükben, vagy egyszerűen a megértést.

4. Mi a legviccesebb emléke?

Egy várkúti erdei iskolában történt, meredek hegyoldal közelében, hogy 4 kísérő szülővel a szállásadónktól kapott szobába szállásoltuk el magunkat. Mire hajnaltájt az utolsó csemetét is sikerült álomba ringatnom, néhány órás alvás reményében bevackoltam magam az ágyamba. Alig szunnyadhattam el, egy anyuka ébresztett. „Katika! Nagy baj van, szerintem egy medve jött be a szállásunkra. Egy ideje már hallom ezt a nem szűnő morgást. Nagyon félek! Nézzük meg!" – suttogta a riadt anyuka. Erőt vettem magamon, és mentünk lábujjhegyen a hang irányába. Utunk a bejárat melletti szobához vezetett, ahonnan mély horkolás hallatszott. Másnap reggel megtudtuk, hogy házigazdánk egy buszvezetőt helyezett el éjszakára a házunkban.

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mert minden osztályomat kivétel nélkül egyformán szerettem. A diákok közül mindig voltak olyanok, akikkel megéreztük egymás lelki „rezdülését". Lelkünk egymásra hangolódott. Kis „barométerként működtek, de ez a közös lelki kapocs sohasem engedte, hogy kivételt tegyek velük.

6. Mely tantárgyakat szerette leginkább tanítani?

A magyar nyelv és irodalmat.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Az őszinte gyermekszemek, a csoportos ölelés, a jó kis közös programok, a gyermekektől és kollégáktól kapott „szeretetmorzsák".

/A kérdéseket a Gáborélet szerkesztői állították össze./

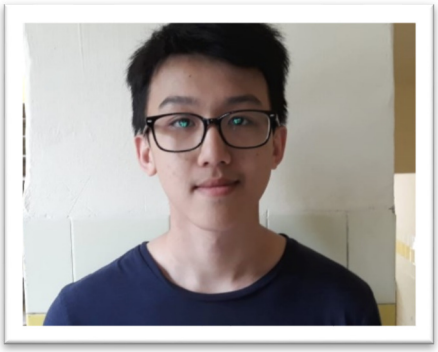
A hónap tanulói

márciusban

Szele Máté 3.b

Azért fontos tanulni, hogy felnőtt korunkban okosak legyünk. Szüleim folyamatosan bátorítanak, hogy kitartó legyek, és soha ne adjam fel. Kedvenc tantárgyam a matek, mert azt nem kell tanulni, izgalmas és tele van rejtvényekkel. Délutánonként pihenek, játszom vagy épp versenyre készülök. Márciusban az alsós kerületi mesemondó versenyen arany minősítést szereztem Dóra néni felkészítésével, de szoktam még matek és magyar versenyekre is járni egyéni és csapatszinten. Szabadidőmben szeretek tévézni, harcolni az öcsémmel, társasozni vagy kártyázni a szüleimmel. Ha nagy leszek, elnök szeretnék lenni. Szeretek ide járni, mert jó az osztályközösség, és Timi néni jól tanítja a matekot.

Nguyen Doan Cuong 'Matyi' 8.a

A tanulás azért fontos, mert anélkül nem juthatunk semmire az életben. A szüleim szóban, és esetenként kisebb ajándékokkal motiválnak. A kedvenc tantárgyaim a tesi és az angol. Délutánonként angol, matek és magyar különórákra járok. A kerületi informatikai versenyen 3. helyezést értem el, de voltam már matek, nyelvtan, könyvtár és sportversenyeken is. Hobbim a rajzolás képekből és videókból, az erősítés, ifjúsági regények olvasása és a telefonos játékok. Nem tudom, még mi leszek majd, de informatikai irányban szeretnék majd továbbmenni. Azért jó ide járni, mert jók itt a tanárok, jól tanítanak, és az osztályunk több tagjával is jóban vagyok, jó társaságot alkotunk.

Ti mondtátok…

Milyen fogazata van a ragadozóknak? „*Harapófogó…”*

„Zsigmondot börtönbe vetítették…” (vetették helyett)

A vaddisznóknál melyik a hím? *„A fiú…”*

A hónap vicce

„- Pistike! Neked ki a kedvenc íród?

- *A papám. Ő szokta írni az igazolásokat, mikor nem jövök iskolába...”.*

(Ács Máté 7.a)

Aktuális

Márciusi eredmények:

Judo országos Budaörs Kupa és nemzetközi Grand Prix verseny:

Lakk Zsombor (8.c) - **I. hely**

A Budapesti Asztalitenisz Iskolai Csapatbajnokság:

Iskolánk csapata 5. helyen végzett (Yao Yuxin (4.a), Szigeti Krisztofer Raul (3.a), Dió Mihály (4.a), Yang Ruohan (4.a)).

Bátaszéki országos matematikai verseny:

Országh Júlia (8.c) - **országos 8. hely!!!**

Heves Kristóf (6.c) - **országos 12. hely!!!**

Ausztriai nemzetközi taekwondo verseny:

Hoták Nándor (3.b) – **1.hely**

IFBB Gyerek Fitness Minősítő verseny:

Budai Klaudia (4.a) – **I. hely**

Alsós kerületi mesemondó verseny:
Szele Máté (3.b) - **arany minősítés**
Balogh Jázmin (2.b) - **ezüst minősítés**
Kovács Krisztián (2.b) - **bronz minősítés**
Mervel Szonja (4.a) - **bronz minősítés**
Radák Dóra (3.a) - **ezüst minősítés**

Kerületi informatika verseny:
Kór-Hanák Nóra (8.c), Táblázatkezelés - **I. helyezés**
Demeter Gergő (6.a),
Szövegszerkesztés - **I. helyezés**
Lossó Bálint (6.b),
Grafika - **I. helyezés**
Márta Kíra (5.c),
Grafika - **II. helyezés**
Ács Máté (7.a), Táblázatkezelés - **II. helyezés**
Demeter Dániel (8.a) - PowerPoint - **II. helyezés**
Nguyen Doan Cuong Matyi (8.a) - **III. helyezés**

MINDENKINEK GRATULÁLUNK!

